

henviste til, idet han sagde, at det kommer ikke blot an paa, hvorledes Tilstanden er i den enkelte Finantsministers Tid, det kommer ogsaa an paa, hvorledes han kan forsvare at overlevere Statskassen til sin Eftermand, og dette Hensyn maa jo dog i Særdeleshed gjøre sig gjældende overfor Landstthinget, thi Landstthingets Tilværelse og Virken er ikke knyttet til denne eller hin Regjering, det har ikke i sine Overveielser af, hvad det kan forsvare at tage Hensyn til, blot at gaa ud fra Forudsætningen om, at Stagnationen vil vedblive, vi maa i vor hele Betragtning bygge paa den normale Tingenes Tilstand, hvor der arbeides paa Lovgivningsværket og derved paa Samsfundsudviklingens Fremme, hvor man bygger paa og forbedrer Danmarks Rige i alle Retninger, baade paa det aandelige og materielle Omraade, og hvor vi derfor ogsaa maa gaa ud fra, at der maa bruges Penge i et ulige større Omfang end for Tiden, hvor det Arbejde, som skulde gjøres, og de Reforme, som skulde fremmes, i Virkeligheden fuldstændig forsummes. Altsaa, i Kraft af denne Betragtning siger jeg, at det hele Beløb af Indtægter, som er anvendt til Formuefremgang, tage vi med som en normal Bestanddel af vore Udgifter i det Omfang, som Lovgivningsmagten i en Arrække har erkjendt for nødvendig. Det er Midler, som ere brugte til Statens Formaal, som have vist sig nødvendige til at fyldestgjøre Samsfundets Krav, Samsfunds-husholdningens Fornødenheder, og dem maa vi derfor regne med som gaende op i det, som de faste Indtægter regelmæssig skal bruges til. Det, som vi altsaa kunne tænke paa at opgive, er kun det rene Overskud, og naar det kun har udgjort og vil udgjøre den Sum af godt og vel 2 Millioner Kr., og man saa kommer med det Forlangende til os, at vi skulle opgive over 4 Millioner Kr., saa sige vi, at det er en fuldstændig Umulighed at gaa ind paa en Forhandling paa det Grundlag, hvorved vi uundgaelig vilde blive udsatte for Underbalance hvert Aar. Naar en Husholdning har et Budget som vor Stat paa henved 50 Millioner Kr., og naar man gaar ud fra, at den fornuftige Stats-husholdning ikke alene maa udvise Balance, saa at det gaar lige op, men at der ogsaa maa være et Overskud i de gode og fredelige Tider og under isvrigt gode og fredelige Forhold som disse, saa at man derved kan bøde paa de mindre gode Tider, som maatte komme, saa er et saadant Overskud i Virkeligheden kun at anse som normalt; saa er der ikke Nogetsomhelst at slaa af paa. Det vil jeg bemærke med Hensyn til den aktuelle Medgang, som forlanges. Men saa har For-

slaget endnu en Tilføielse, og det er den, som gjør det endnu langt værre end allerede dette Forlangende. Der var i de Forhandlinger, som fandt Sted under den anden Række af Forhandlinger om en Reform af Told- og Skibsafgifterne, et vist Udspring, og det bestod deri, at man dog syntes at være enig til en vis Grad om Grundlaget for den hele Reform. Jeg vil minde om, at vi her i Landstthinget saa at sige indledede Sagen ved en Dagsorden, hvori vi henviste til det Udfærdige i en samlet Reform af Told- og Skibsafgifterne, en Omdannelse af Brændevinsbeskatningen og Saalæg af en Olfat. Den høitærede Finantsminister accepterede denne Udtalelse; saa kom Børsudvalget med sin Betænkning, der accepterede det samme Grundlag; saa blev der i Folkethinget af en Del private Medlemmer indbragt et Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter, som ligeledes accepterede dette Grundlag, som gik ud paa i Korthed, at Toldafgifterne paa Livsfornødenheder, paa Kaa- og Hjælpes-toffer, skulde nedfattes eller ganske ophæves, at Underbalancen i saa Henseende skulde dækkes ved en forøget Told paa Luxusartikler og, for saa vidt dette ikke strakte til, ved en Forøgelse af Brændevins-skatten eller, om man nu vil kalde det saa, en Tilbageførelse til dens oprindelige Størrelse, og ved en Skat paa den Luxusartikel, som hvilken Alle vare enige om at erkjende det bairiske Ol. Se, det var et Grundlag, et fælles Grundlag for den Reform, man fra alle Sider saaledes syntes at være enig om, og saa indbragte derfor i fuld Overensstemmelse med alle disse Forudsætninger den høitærede Finantsminister ogsaa sine Forslag til en saadan Reform, gaende i den Retning, nemlig Forslagene til Lov om Told- og Skibsafgifter, om Brændevinsafgiften og om bairisk Ols Bestaatning. Saa var der ganske vist en Overensstemmelse tilbage i Henseende til den Kvantitet af Indtægter, som der kunde være Tale om at opgive, naar Reformen gennemførtes. Landstthinget stod paa det Standpunkt at ville forhandle paa Grundlag af den bestaaende Tilstand; den vilge vi ikke fra. Fra Børsudvalgets Side var krævet en Medgang af 1,300,000 Kr., og Folkethinget krævede $3\frac{1}{2}$ Mill. Ja, der var Overensstemmelse, men det kunde jo dog tænkes, da der kun var Tale om Kvantitetsforskjelligheder, at man tilsidst var kommen til en Forstaaelse med hinanden. Men saa var der Noget, som igjen formørkede disse mere lyse Udsigter til en Reforms Gjennemførelse, og det var, at det Forslag, som Folkethinget sendte os i Fjor, gjorde det uklart, henstillede det som tvivlsomt, om virkelig Folkethinget vilde gaa